

РЕШЕНИЕ

№ 4613

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 08.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **5956** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез Н. Х. С., в качеството му на управител, срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/10.02.2012 г., издаден от П. И. Р., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 1086/11.05.2012 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] (дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място], считано от 01.01.2013 г.).

В жалбата са изложени аргументи за незаконосъобразност на ревизионния акт, в частта на отказано право на данъчен кредит и на определените задължения по ЗКПО. Посочено е, че произходът на стоките и начинът на осъществяване на доставките не са сред обективните критерии по чл. 6 от ЗДДС въз основа на които да се преценява наличието на реална доставка, а неоткриването на доставчиците на адреса им не е сред основанията за отказ на данъчен кредит. Твърди се, че в хода на ревизията от жалбоподателя са представени доказателства за доставките, в т.ч. и за извършени от него последващи облагаеми доставки. Оспорен е изводът на ревизиращите органи за липса на кадрова, техническа и материална обезпеченост на доставчиците да изпълнят доставките, като се твърди, че е доказано, че през ревизираните периоди дружествата са разполагали с персонал, а вида на доставките не предполага наличие на специална техника и материали. Изложени са аргументи по отношение на доставките от отделните доставчици, като е посочено, че от

представените в хода на ревизията доказателства се установява реалното им изпълнение. Възражава се срещу установените задължения по ЗКПО. Иска се от съда да отмени ревизионния акт и да присъди в полза на оспорващия направените по делото разноси. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Ч., която излага аргументи за незаконосъобразност на оспорения РА в съдебно заседание и в предствени по делото писмени бележки.

Ответната страна – директорът на дирекция ”ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. А., изразява становище за неоснователност на жалбата в съдебно заседание и в представени писмени бележки, моли съда да потвърди оспорения РА и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На основание Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1108510/18.07.2011 г., издадена от П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. е възложено извършване на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.07.2008 г. до 31.07.2008 г., от 01.03.2009 г. до 30.04.2009 г., от 01.08.2009 г. до 30.09.2009 г., от 01.08.2010 г. до 31.08.2010 г., както и за определяне на задълженията за корпоративен данък за периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2009 г. Издателят на ЗВР е упълномощен със заповед № РД-01-6/04.01.2010 г. (л. 280 от делото) на директора на ТД на НАП - С.. Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 5 от ДОПК и е възложена на основание решение №1131/05.07.2011 г. на директора на дирекция О. С., с което е отменен РА [ЕГН]/06.04.2011 г., с указание за извършване на нова ревизия.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад № 1108510/11.11.2011 г., връчен на управителя на ревизираното дружество на 19.12.2011 г. В срока по 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение срещу РД.

Ревизията е приключила с оспорения в настоящото производство ревизионен акт № [ЕГН]/10.02.2012 г., издаден от П. И. Р., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1108510/01.12.2011 г., издадена от органа възложил ревизията. С РА са установени задължения по ЗДДС, вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 60 828,00 лв., на основание чл.68, ал. 1, т. 1 и чл. 69 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от с.з., за данъчни периоди: м. 07.2008 г., м.03.2009 г. м.04.2009 г., м. 08.2009 г., м. 09.2009 г. и м. 08.2010 г. по фактури, издадени от доставчиците [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК]. Във връзка с обстоятелствата, отразени в частта по ЗДДС, органите по приходите са приели, че са налице обстоятелствата, визирани в чл. 16, ал. 1 и ал.2, т.4 от ЗКПО. Поради това е определено задължение за корпоративен данък за 2008 г. в размер на 2 940,30 лв. при деклариран от лицето данък в размер на 1190,30 лв., а за 2009 г. е определен данък в размер на 2065,75 лв. при деклариран от лицето данък в размер на 1 435,75 лв., т.е. установени задължения за довносяне на корпоративен данък за 2008 г. - в размер на 1 750,00 лв. и за 2009 г. - в размер на 630,00 лв., заедно със съответните лихви за забава.

Р. акт е връчен на 20.02.2012 г. на управителя на ревизираното дружество. Жалбата по реда на чл. 152 ДОПК до директора на дирекция „О.” – [населено място] е подадена на

05.03.2012 г. С решение № 1086/11.05.2012 г. директорът на дирекция „О.“ – С. е потвърдил ревизионния акт в оспорената част.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка, като и представените от жалбоподателя в хода на съдебното производство, описани и обсъдени по отношение на всеки един от доставчиците по-долу в съдебното решение.

В хода на съдебното производство е изслушано и прието заключение по допуснатата съдебно- счетоводна експертиза, изготвено от вещото лице Д. П.. Констатациите на вещото лице, обсъдени по-долу в съдебното решение, съдът кредитира като компетентни и съответстващи на приетите по делото писмени доказателства, и неоспорени от страните.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП. Със заповед № К 1108510/01.12.2011 г., издадена от органа, възложил ревизията, П. И. Р., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С., е определена за компетентен орган по издаване на ревизионен акт на [фирма]. Обжалваният РА е издаден и в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК.

С РА е възприета фактическата обстановка установена в ревизионния доклад и изцяло са приети констатациите на ревизиращия екип. За установяване фактите и обстоятелствата от значение за извършваната ревизия, са предприети действия, описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт. Въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства, приложени с преписката по делото, на представените от жалбоподателя писмени доказателства в хода на съдебното производство и на констатациите на съдебно-счетоводната експертиза, се установява следното:

По Закона за данък добавена стойност:

Ревизиращите органи са установили, че основен предмет на дейност на ревизираното дружество за проверявания период е строителство и изграждане на хидротехнически и хидромелиоративни съоръжения. На основание чл. 45, ал. 2 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчиците [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. За целите на проверките са изготвени ИПДПОЗЛ, адресирани до процесните доставчици. Поради ненамирането им на декларираните от тях адреси за кореспонденция, исканията са връчени по реда на чл.32 от ДОПК. Видно от констатациите на ревизиращият екип, в указания срок от страна на доставчиците не са представени изисканите документи.

1. През м. 07.2008 г., ревизираното дружество е ползвало данъчен кредит в размер на 3 500,00 лв. по три фактури, издадени от [фирма], описани на стр. 8 от РД, с предмет ръчно оформяне дига на р. М.. От ревизираното дружество са изискани и е представило документи във връзка с доставките от [фирма]: договор, сключен между [фирма] и [фирма] на 15.07.2008г., с който изпълнителят се е задължил да извърши корекция на р. М. – ръчно оформяне корона дясна дига, заскаляване на воден откос р.

М.. В договора е предвидено, че възложителят се задължава да трасира, да дава нива, да доставя необходимите материали по време на изпълнението на поръчката. Към договора е приложена оферта за извършване на СМР – ръчно оформяне дясна дига р. М., която е подписана от неизвестно лице и подпечатана с печат на [фирма]. Към договора е приложен протокол - приложение №1 за установяване на завършването и заплащането на натурални видове СМР от 31.07.2008 г., в който не са посочени имената на лицата, които са го подписали от името на възложителя и изпълнителя. Представени са два договора, сключени между същите страни на 01.07.2008г., с предмет съответно: ръчно оформяне корона, дига, заскаляване на воден откос на р. М. лява дига (л. 229 от делото) и възстановяване на лява дига р. М. – ръчно оформяне на дига и заскаляване на воден откос (л. 232 от делото). Към договорите са приложени оферти за извършване на СМР, в които не са посочени имената на лицата, положили подписи като представители на [фирма]. Съгласно договорите срокът за извършване на договорените СМР е 30 дни след трасиране на профила на дигата. Към всеки от договорите е приложен протокол - приложение №1 за установяване на завършването и заплащането на натурални видове СМР. В протоколите са описани вида, количеството и цената на извършените СМР, но не са посочени имената на лицата, които са ги подписали. Не са представени доказателства за извършено трасиране на профила на дигата, от който момент следва да тече срокът за изпълнение на договорите.

Ревизиращият екип е извършил служебна проверка в информационния масив на НАП, при която е установил, че за процесния период [фирма] е декларирало пет трудови договори с лица на длъжности: общ работник строителство на сгради и технически ръководител. Установено е също, че дружеството не е внасяло осигурителни вноски за наетите лица и не е подавало декларации обр. 1 и 6 за наети лица по трудови и граждански договори.

Органите по приходите са приели, че събраните в хода на ревизията доказателства не доказват реалното изпълнение на услуги – СМР, от доставчика [фирма]. Този извод е мотивиран с липсата на доказателства за кадрова, техническа и материална обезпеченост на доставчика да изпълни услугите. Поради това и на основание основание чл.68, ал. 1, т. 1 и чл. 69 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 3 500 лв. по фактурите, издадени от [фирма].

2. През данъчни периоди м. 03.2009 г. и м. 04.2009 г., ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 18 360 лв. по фактури, издадени от [фирма]. От ревизираното дружество са изискани и са представени документи, описани на стр. 12 от РД. Представени са копия от фактури № 2..0107/13.03.2009 г. и № 2..0103/11.03.2009 г., издадени от доставчика, с предмет на доставките „ремонт на ходова част на булдозер Т 170” и „ремонт на хидравлични бутилки 2 бр.”. Представен е договор, сключен между [фирма] и [фирма] на 25.02.2008 г., с предмет ремонт на ходова част на булдозер Т 170 (л. 224 от делото). Представен е и договор от 25.02.2008 г., с предмет ремонт на хидравлични бутилки. Приложени са и приемо-предавателни протоколи от 11.03.2008 г., с които се удостоверява предаването на извършените дейности по двата договора от 25.02.2008 . В протоколите не са посочени имената на лицата, които са предали и приели работата от името на възложителя и изпълнителя.

Фактура № 2...112/12.03.2009 г. документира продажба на рециклиран багер В. К -611 и е издадена във връзка с договор от 04.03.2009 г., сключен между ревизираното лице и [фирма]. Според протокол №1 /л. 223 от делото/ на 16.03.2009 г. е извършен оглед и пробна експлоатация на рециклиран багер В. К-611. За доказване реалността на тази

доставка са представени и шест броя снимки на багер. В хода на ревизията и на основание чл. 47 от ДОПК до Министерство на земеделието и храните е изпратено запитване с изх. № 10-53-06-3681/20.09.2011 г. дали процесният багер е регистриран на името на ревизираното лице. В отговор е получена информация, че няма такава техника регистрирана на името на [фирма]. С възражението срещу РД е представено заверено копие от свидетелство за регистрация на багер В. 611 – Част 1, издадено на 03.02.2012 г. Ревизиращият орган е направил извод, че представеното свидетелство представлява доказателство за собствеността, но не и за обстоятелството, че багера е придобит от [фирма].

Останалите 3 бр. фактури (описани на стр. 16 от РД), по които [фирма] е ползвало право на данъчен кредит през м.04.2009 г. документират извършването на СМР на обект водопровод Орехово. Същите са издадени във връзка с договор от 02.04.2009 г., сключен между ревизираното лице и [фирма] за извършване на СМР на обект МВЕЦ Орехово, които следва да са описани в оферта от 20.03.2009 г., която не е приложена по делото. Представени са протоколи обр. 19, с които са приети следните видове СМР: изкоп с багер, разриване с булдозер, превоз на земни почви, подписани от управителите на двете дружества, както и количествено-стойностна сметка за обект МВЕЦ Орехово, подписана от управителя на [фирма].

При проверка в информационната система на НАП ревизиращите органи са констатирани, че [фирма] е декларирал 10 бр. трудови договори на лица с длъжности общ работник в строителството на сгради. От [фирма] не са подавани декларации обр. 6 и обр.1 и не са внасяни осигурителни вноски.

3. През данъчни периоди м.08.2009 г. и м.09.2009 г. [фирма] е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 4 968,00 лв. по фактури № 4..0173/04.08.2009 г. и № 4..0268/30.09.2009 г., издадени от [фирма].

В хода на ревизията ревизираното лице е представило доказателства, от които се установява, че фактура № 4..0173/04.08.2009 г. е с предмет на доставката „СМР по обект А. – ограда по протокол”. С договор от 01.07.2009 г. ревизираното лице възлага на [фирма] да извърши изграждане на масивна ограда на обект [населено място], [улица]. Договорено е, че доставката на материалите следва да се извърши от възложителя. Според Приложение №1 са извършени следните видове СМР: изкоп ръчен на основи за ограда, направа на кофраж за основи, направа на кофражи за бетонови стени, полагане на бетон В20, зидария с бетонни блокове, полагане на армиран бетон в колони и монтаж на бетонови керемиди. Ревизиращите са установили, че [фирма] е осъществило последваща доставка към [фирма], обективирана с фактура № 00..114/26.08.2009 г. Предметът на тази доставка е идентичен с този по фактура № 4..0173/04.08.2009 г., издадена от [фирма], а именно – изграждане на масивна ограда на обект в А..

Фактура № 4..0268/30.09.2009 г. документира извършването на демонтажни дейности по премахване на преградни стени в Съдебна палата, [населено място], [улица]. Същата е издадена във връзка с договор от 01.09.2009 г., с който ревизираното лице възлага на [фирма] да извърши СМР – демонтажни дейности по премахване на преградни стени на обект Съдебна палата, С.. Договорено е, че доставката на материали следва да се извърши от възложителя. Представено е приложение № 1 (л. 204 от делото), съгласно което представители на възложителя и изпълнителя са констатирани на място, че са извършени СМР на обект Съдебна палата С. – демонтажни дейности по премахване на стени, 52 кв.м. В приложението не са

посочени имената на лицата, които са го подписали.

При извършена проверка в информационната система на НАП ревизиращите са констатирани, че в периода на издаване на фактурите, [фирма] е имало 12 лица наети по трудов договор, като строителни работници, но от дружеството не са подавани декларации обр. 6 и обр.1 и не са внасяни осигурителни вноски.

4. През данъчен период м.08.2010 г. жалбоподателят е ползвал право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 34 000,00 лв. по шест фактури, издадени от [фирма]. Ревизираното лице е представило документи, видно от които фактури № 10..029/04.08.2010 г., № 10..049/19.08.2010 г., № 10..059/27.08.2010 г., № 10..063/31.08.2010 г. са издадени във връзка с „Изготвяне на пред-проектно проучване за наличие на вятърен потенциал за обект: Вятърен парк 3., [населено място], [община]”, като 3 от тях документират авансови плащания.

Фактури с номера: № 1..064/31.08.2010г. № №1..052/23.08.2010г., № 220/10.08.2010 г. документират „Изготвяне на проектна документация за наличието на вятърен потенциал на Вятърен парк Котел землище [населено място]”, като две от тях касаят авансово плащане, а една е за окончателно плащане.

Фактури № 1..040/12.08.2001г. и № 1..061/30.08.2010 г. имат предмет на доставка Изготвяне на проектна документация за финансово – икономическата рентабилност за вятърен парк Котел в землището на [населено място].

Гореописаните фактури документират доставки по следните договори: - от 12.04.2010 г. (л. 181 от делото), с който [фирма] възлага на [фирма] да изработи проектна документация за наличието на ветрови потенциал за обект В. Котел, съгласно оферта от 08.04.2010 г., която не е приложена от жалбоподателя видно от описа на документите представени в хода на ревизията. Към договора е сключен анекс № 1 от 22.04.2010 г., с който изпълнителят се е задължил да изработи проектна документация за избор на турбини за обект В. Котел, съгласно оферта от 08.04.2010 г., която не е приложена от жалбоподателя; - от 22.04.2010 г. (л. 188 от делото), с който ревизираното лице възлага на [фирма] да изготви проектна документация за фаза пред-проектни проучвания за ветровия потенциал и за финансово-икономическа рентабилност за обект Вятърен парк 3., съгласно оферта от 20.04.2010 г., която не е представена в хода на ревизията; - от 22.04.2010 г. (л. 193 от делото), с който ревизираното лице възлага на [фирма] да изработи проектна документация за финансово-икономическата рентабилност за обект В. Котел, съгласно оферта от 20.04.2010 г., която не е представена в хода на ревизията. Към трите договора са приложени протоколи за установяване завършването и окончателното приемане на извършената работа, съставени на 27.08.2010 г., с които са приети възложените и подробно описани работи. Пред настоящата инстанция от жалбоподателя са представени Доклад за оценка на ветроенергийния потенциал на район 3. и доклад за оценка на ветроенергийния потенциал на плато Сухи дял - Котел.

При извършена проверка в информационната система на НАП ревизиращите органи са констатирани, че в периода на издаване на спорните фактури [фирма] е имало назначени 4 лица на трудови договори с длъжности

съответно: строителен работник, инженер, зидаромазач и технически ръководител. Няма данни за наети по граждански договори лица, от дружеството не са подавани декларации обр. 6 и обр.1 и не са внасяни осигурителни вноски.

Ревизиращите органи са констатирани, че и четиримата доставчици към момента на издаване на РА са deregистрирани по ЗДДС от органите по приходите. Deregистрирани са и декларирани в дневниците им за покупки предходни доставчици. На органите по приходите не е осигурен достъп до счетоводствата на дружествата. В хода на насрещните проверки не са представени доказателства, че посочените като изпълнители дружества са разполагали с трудов, технически и материален ресурс, за да осъществят всяка от фактурираните доставки. Констатирано е, че липсват данни за осчетоводени разходи, формиращи себестойността на услугите. Ревизиращите са посочили, че притежаването на първичен счетоводен документ и извършено плащане по него не е достатъчно основание да се признае правото на данъчен кредит, ако няма доказателства за реално извършени доставки.

По делото е прието заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира като неоспорено от страните, компетентно изготвено и съответстващо на приетите по делото писмени доказателства. Въз основа на констатациите на вещото лице Д. П. се установява, че доставките по процесните фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя, като са отразени разходи във връзка с получените услуги. Закупеният багер от [фирма] е заведен като Д.. Установява се, че процесните доставки са във връзка с дейността на оспорващия и с извършвани от него облагаеми доставки, като вещото лице е извършило анализ и е посочило договорите и доставките, извършвани от [фирма] и съответствието им с получени доставки от процесните доставчици.

Въз основа на съвкупна преценка на представените по делото писмени доказателства, настоящият съдебен състав приема за законосъобразен извода на ревизиращите органи, възприет и от ответника, за липса на доказателства за реалност на гореописаните доставки на стоки и услуги. Представените в хода на ревизията доказателства не обосновават извод за реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1, чл. 8 и чл. 9 от ЗДДС.

Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получените от него стоки по облагаеми доставки. Следователно, основната и водеща предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от регистрираното лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. Както основателно и изключително подробно оспорващият е посочил в жалбата, ненамирането на доставчиците от ревизиращите органи и недоказване произхода на стоките не представляват основания да отказ на право на данъчен кредит. Жалбоподателят обаче е този който следва да докаже, че реално е получил процесните доставки на стоки и услуги, респ. че

същите са изпълнени от доставчиците, които са издали фактурите, документиращи тези доставки. В този смисъл са и решенията на С. по дело С-152/02 и по дело С-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване правото на приспадане на ДДС включват следното: - доставчикът, както и получателят, да са данъчно задължени лица (действащи в това си качество); - *получените стоки или услуги* (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; - получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО. От представените по делото доказателства не се установява по несъмнен начин, че договорените услуги са реално изпълнени именно от дружествата, издатели на процесните фактури. Действително, по делото са налице достатъчно доказателства, че жалбоподателят е изпълнил последващи доставки с предмет идентичен на предмета на процесните доставки. Не са ангажирани обаче достатъчно доказателства, че тези услуги – в основната част СМР и консултантски услуги, са изпълнени именно от доставчиците [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Както в хода на ревизията, така и в настоящото производство по обжалване на РА, не е предоставен достъп до счетоводствата на доставчиците и не са ангажирани каквито и да е доказателства, че същите са разполагали с необходимата техника за извършване на договорените услуги и квалифициран персонал. Доказването на тези обстоятелства не следва да се вменява в тежест на жалбоподателя, но по делото остава неизяснен въпросът как дружеството е приело да сключи договори с доставчици, за които не разполага с каквато и да е информация за наличие или липса на квалифициран персонал, техника и т.н. В тази връзка следва да се посочи, че по делото и в хода на ревизията не са приложени от оспорващия цитираните в повечето процесни договори оферти, в които следва да се съдържа подробно и ясно описание на договорените услуги. Така например, в договор от 02.04.2009 г., сключен с [фирма] за извършване на СМР на обект МВЕЦ Орехово, е посочено, че подробното описание на дейностите се съдържа в оферта от 20.03.2009 г., която не е приложена по делото; в договорите от 12.04.2010 г. и от 22.04.2010 г. сключени с [фирма] също е предвидено, че договорените дейности по изготвяне на проектна документация са описани в оферти – приложения, които обаче не са представени от жалбоподателя. В по-голямата част от представените приемно-предавателни протоколи не са посочени имената на представителите на дружествата, които са приели и предали извършените дейности. По нито един от договорите за СМР не са налице данни за работниците, които реално са извършили ремонтни и монтажни дейности. Не са аналогични доказателства от жалбоподателя за вложените при строително-ремонтните работи материали, които напр. според договорите от 01.09.2009 г. и от 01.07.2009 г., сключени с [фирма] следва да са доставени именно от жалбоподателя. Не са представени стокови и складови разписки и количествено стойностни сметки, които да удостоверяват предаване на материали, както и вида, и количеството материали вложени при съответните СМР. Всички доставки на строително-ремонтни услуги по договорите с [фирма], [фирма] и [фирма] са изисквали влагането на големи количества

строителни материали, чийто произход, вложени количество и приемо-предаване не са доказани от представените по делото доказателства. По делото не е доказано реалното достягане на рециклиран багер В. К -611 по договора от 04.03.2009 г., сключен между ревизираното лице и [фирма] – не са ангажирани доказателства, че доставчикът е разполагал с машината към датата на доставката и че същата е използвана за дейността на получателя. Следва да се посочи, че багерът е регистриран едва през 2012 г. видно от представеното свидетелство за регистрация, като представените официални документи по регистрирането му по никакъв начин не доказват, че същият е придобит от [фирма].

Не е доказано и реалното изпълнение на договорените услуги от [фирма]. В договорите липсва конкретно описание на дължимата от изпълнителя проектна документация – съдържание, насоки и обхват, начин на изпълнение, факторите, които следва да бъдат обследвани при изготвяне на докладите. Според договорите това описание следва да се съдържа в оферти – приложения, които обаче не са представени от ревизираното лице. При липсата на тези оферти за съда остава неизяснен въпросът за критериите, по които е избран този доставчик за изпълнение на специфичните услуги по изготвяне на проучвания за ветровия потенциал и за финансово-икономическа рентабилност за обекти Вятърен парк З. и В. Котел. По делото липсват каквито и да е доказателства, че доставчикът е разполагал с квалифициран персонал и кадри, които биха могли да извършат тези проучвания. Представените по делото Доклад за оценка на ветроенергийния потенциал на район З. и доклад за оценка на ветроенергийния потенциал на плато Сухи дял – Котел не доказват, че са изготвени от [фирма], тъй като на тях е посочено единствено името на жалбоподателя и на инвеститора.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че с РА законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. чл. 6, ал. 1/чл. 9 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит на оспорващия по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

По Закон за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/:

Във връзка с обстоятелствата, отразени подробно в частта по ЗДДС, органите по приходите са приели, че са налице обстоятелствата, визирани в чл. 16, ал. 1 и ал.2, т.4 от ЗКПО и са преобразували финансовия резултат на дружеството за 2008 г. и 2009 г. С РА не са признати осчетоводените разходи през 2008 г. за външни услуги в размер на 17 500 лв. по фактури, издадени от [фирма] и през 2009 г. в размер на 6 300 лв. по фактури, издадени от [фирма]. Поради това е определено задължение за корпоративен данък за 2008 г. в размер на 2 940,30 лв. при деклариран от лицето данък в размер на 1190,30 лв., а за 2009 г. е определен данък в размер на 2065,75 лв. при деклариран от лицето данък в размер на 1 435,75 лв.

В случая, видно от изложените по-горе мотиви в частта по ЗДДС, реалното изпълнение на доставките по фактурите, издадени от [фирма] и от [фирма], описани на стр. 32 и 34 от РД, не е доказано. Поради това, законосъобразно с РА е прието, че жалбоподателят е осчетоводил разходи по фактурите, издадени от посочените дружества, в нарушение на

счетоводното законодателство. Наличието на фактура не е достатъчно, за да бъде признат за данъчни цели документирания с нея разход по аргумент от [чл. 4, ал. 1, т. 5 от Закона за счетоводството](#), уреждащ принципа на предимство на съдържанието пред формата - сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма.

Съгласно чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, за отклонение от данъчно облагане се смята заплащането на възнаграждения за услуги, без те да са реално осъществени. Именно такава е хипотезата, установена от органа по приходите и доказана в настоящото съдебно производство – изплатени и осчетоводени като разход са възнагражденията по спорните доставки, но същите не са реално получени от жалбоподателя. Поради това, законосъобразно с РА е извършена корекция на счетоводните финансови резултати, като в увеличение е отнесена сумата на данъчните основи по спорните фактури, издадени от [фирма] и от [фирма], описани на стр. 32 и 34 от РД.

Поради гореизложеното, ревизионният акт, в оспорената част е законосъобразен, като издаден в съответствие с материалния закон, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 161, ал. 1 ДОПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на директора на дирекция “ОДОП” юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 714,16 лв. (хиляда седемстотин и четиринадесет лева и шестнадесет ст.).

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/10.02.2012 г., издаден от П. И. Р., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 1086/11.05.2012 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на ответника - директора на дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място] юрисконсултско възнаграждение, в размер на 1 714,16 лв. (хиляда седемстотин и четиринадесет лева и шестнадесет ст.).

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: